

27

עין משפט
גר מצוה

עו א מ"י פ"ו מהלכות
 ירמ הלכה יט סמג
 לאין פ"ו טושי"ע א"ח ס"י
 תקלה ספ"ד ד:
 ע"ב ב ד"ה סס:
 ע"ב ג ד"ה מ"י פ"י
 מהלכות א"ח ס"י
 טושי"ע א"ח סמג
 ספ"ג ז (טושי"ע א"ח ס"י
 תקלה ספ"ח):
 ע"ב ד מ"י ס"י ופ"ו
 מהלכות ירמ הלכה יט
 טושי"ע א"ח סמג
 ספ"ג ז טושי"ע ירמ תקלה
 ס"ט ספ"ג ז:
 ע"ב ד מ"י פ"ו מהלכות
 ירמ הלכה יט ופ"א
 מהלכות ביטא מהלכות
 י"ב:

פו ט מ"י פ"ד מו"ל כל
המקדש הללו ד ה
פז י ב מ"י פ"ד מו"ל
אנל ה"י ג עוש"פ
י"ד פ"מ של ספ"ק ג
פח ל מ"י שס עוש"פ י"ד
פ"מ שס"ט ספ"ק א
פח מ מ"י שס עוש"פ
י"ד ס"י של ספ"ק ג
פח נ מ"י שס עוש"פ י"ד
פ"מ שס"ט ספ"ק א
פח ס מ"י פ"ו מל"ס
י"ט הללו ב עוש"פ
א"ח ס' מוקל ספ"ק א

רבינו חננאל

[illegible]

שְׁלֵחַ יִשְׁחֹו קִרְבּוּתֵיהֶן. אֲשֶׁר דִּמְגַלְתָּ דְמוּי לֹא מַעֲכָבֵא סִמְכַל מִקּוֹס רִעִיל הוּא נִלְמַד מִזֶּה הוּא נִלְגַּח וְשִׁנּוּת שְׁעֵר חֲתָם הַדּוֹד: **כִּשְׁחַל** שְׂמִינִי כִּשְׁבַת. כְּגוֹן שֶׁמֶע שְׁמוּעָה כִּשְׁבַת קִבְּרוּתוֹ לֹא הִי כִּשְׁחַל וְיִזְרֹשְׁלִי מוֹקִי לֶה כִּשְׁגֵרְתּוֹ חִיָּה וְנִמְאִישׁוֹ קֶשֶׁ: דְּמוּיִן לוֹ מַשְׁעָה שְׁנִימִישׁוֹ:

[illegible]

דאמר ¹⁰מקצת היום
לו לכאן ולכאן וכיון
תנא רידן סבר לה כו
מקצת היום ככולו ואי
דשבעה האי כהן הוימ
משמרתו ערב הרגל
הרגל לא צריכא ¹¹ה
תנא רידן סבר כיון ¹²ה
בשנה היו כל המש
הרגלים ובחילוק לח
שלים משמרתו בגל
אע"ג ¹³רשיד בהנך
מיהא שלימא ליה

ויאמרייהו
 וימי אבלין והתניא אסורים אמר רב חסדא אמר רב
 וזותרין בשתכפותו אבלין אי בשתכפותו אבלין מאי
 ופ"י כולי עלמא נמי דתניא ^אשתכפותו אבלין זה א
 ויקל בתער ^בומכבם כסותו במים הא אתמר עלה א
 לא במספרים ^גבמים ולא בנתר ולא באהל אמר רב ח
 סוסר בתכבוסת ת"ר ^דוכשם שאמרו אסור לגלח במועד
 מועד דברי ר' יהודה ^הורבי יוסי מתיר וכשם שאמרו
 ובלו כך אסור ליטול צפורנים בימי אבול דברי רבי
 וזמר עולא הלכה כרבי יהודה באבל והלכה כרבי יוסי

רדקוש. בשלה רגלים כל המשמרות שיש אחי כמהן דלה שלים משמ' להכי איז מגלה ברגל דקמן אנשי משמר אסורין לגלח: **וּסְנָה כְּרָא.** לה ידידי להכי מותר בגילוח: **הָא אֲמַר עַלְה.** הא דמספיקו אנליו מ' וּמִתְרִין לְגַלַּח יְמֵי אֲנִלְו כַּשְׁמִפְּסִי אֲנִלְו וּמִגְלַח מִסְפָּרִים: **וְזֶא אֲמַר**

אֲנִלְו אֲלֵא נְגוּרָה בִּשְׁנֵי אֵלֵיהּ כ"ו. בראש השנה שלה לו רבן גמליאל כל צוה לְצַרְךָ יְדִידִי. מִסְפָּקִים אֲרִימִים חֲדָשִׁים אֲחָת גִּזְרֵי עֲלִיךָ יְדִידִי. תַּנּוּ תָא מִי יְדִידִי אֲמַרְהִי יִידִי. הָא אֲמַרְהִי מִסְפָּקִים אֲפִי בְּרַבְר מוֹרְבִי סוֹפְרִים עֲרִיךְ יְדִידִי. עֲשִׂיתִי וְהִתְחַתִּי. יָדִים גִּימִים שְׂכֻמֹּתַי הִשְׁקִי. כְּלוּמִי גַתִּי מִסְמִיעָא אֲבָטְלִין וְיִדְדֵיהּ וְסֵת בְּרִיזֵיהּ אֲחִת אֲחֵרָה מִמֶּנּוּ וְאִיִּלְו לֵאחֵר מִיִּתֵּה עֲרִיךְ יְדִידִי אֲמַר ר' יוֹסֵפְּ מִנְּנוּ וְנִמְרוּ וְזֶא הָא אֲמַר חֲסִי מִיִּי יִנְקֵא וְאִיִּלְו מִיִּי עֲרִיכָה. אֲמַרְהִי אֲחֵרָה בְּרַבְר מוֹרְבִים. אֲמַרְהִי עַל גִּמְרִי. הָא אֲמַרְהִי הִעֲשֵׂה דְבַר שְׁלָא כְּשׁוּרָה עֲרִיךְ יְדִידִי. ר' יַעֲקֹב כִּי אֲבִי יֵלֵךְ לְגִזְרֵי וְקִין. ר' אֲבִיבֵר דִּמְרֵי וְאִיִּלְו מִיִּי אֲרִיטֵי בִי דְבַר אִי מוֹרְבִיזֵי אֲנִי מְנִלְתִּי. בִּבְרִית. וְקִין שְׂכֻמֹּתַי לְגִזְרֵי חֲדָשִׁים. וְנִתְּנִי בִי [בְּקִדְשֵׁי דְרִאֲרִין. שִׁשְׁשִׁשׁ

א. בירושלמי אחת שאלו גזרה גזרה בשם שגזרה ציוני אליהו וכו'. ב. במשנה שלמימי ליטא זה אבן בירושלמי חשבת דברים כן.

וואלו מגלחין פרק שלישי מועד קטן

שואלתם: כדור. חקק נחוך הכד ולא ישמעו: כי קברי. דלג שחי
תמן אינשי: וקרי ביה. כלומר חקק ביה אלפין שיפורי: מאי קברי.
לגה חוקעין חקיעה ושברים: סברי כפי רמי. כלומר שמחא משבר
חמים גבוהים: בשלל היה לכן פנאי. דדוקא נקט שעלו מטומאתם

ברגל לפיכך מנגלחין שלא היה להן
פנאי לגלח דעיינן לא עלו מטומאתן:
אז דלמא אע"פ שהיה להם פנאי.
ולא גילחו קודם המועד מותרים
לגלח במועד: שלא ישאו קרבנותיהן.
במגלחתן עלה לאחר הרגל דמיר
ומזרע אין מביאין קרבנותיהן על
לאחר גילוח דכמעט כהו קרלי הלכך
לא קנסינן להו דללא עבדי מקמי
רגל דזמנין דלא עבדי קמי רגל
(א) ומאכריזי להו במועד נמלא שמשיהו
הקרבנות ואין קריבין ביום השמיני
בזמן לפיכך אמרו מגלח במועד
דמוטב לקרב זמן הקרבה ולא לאחר:
איכעי ליה לגלוהי ערב הרגל. דחזן
מחמיתין (לקמן דף י"ג.) הקבוצ מן
שמונה ימים קודם הרגל דבטלו ממנו

גזרת ל' יום ומותר בגילות האוכל
ובכר התחיל יום אחד מן השלשים
זכה האוכל ולא גילה ערב הרגל לא
יגלה דרגל: בגלל צנע ערב הרגל.
והיו אנוס דלא מזי לגלה בשמיני
ערב הרגל להכי מוגלת דרגל: איכעי
לוי לגלותי ערב שבת. שהוא שביעי:
היום ככא שכול. להפילו לא קבר
אלא שבעה ימים קודם הרגל בטלה
ממנו גזרת שלשים: ומודים חכמים

שלו להיות בשבוע
סבר לה כאבא שאול
ולו ויום שביעי עולה
ששבת היו אנוס הוא
נגן דאמרי לא אמרינן
תי לא שלים אבילות
דמי אלימא דשלים
בעי ליה לגלוחי ערב
משמרתו ברגל
תנן = בשלשה פרקים
זרות שוות באימורי
הפנים כמאן דלא
דמי ותנא ברא סבר
משמרתה

מנו רבנן כ"ב אלו
במועד מותרין לגלח
שילא כי תניא הכא
ריא כל אלו שאמרו
חר זה הכביד שער
ורב חסדא ב"תער
יא זאת אומרת אבל
אסור לטול צפורנים
אבל אסור לגלח בימי
החדה ורבי יוסי מתיר
במועד שמואל אמר
הלכה

דמי ועדיין יש לו חלק בצימוריו רגלים ולא שלים משמרתו בכל הרגע
 מותרין לגלח: אע"פ דשייך בכהן משמרות. (שלים) עיקר משמרתו
 לתבער ולא בתקפריס וקאלי דשייחא דכל מי מותרין לגלח במעמד
 מדתני תפוסו אנלין במכס כתיבא מכלל דשאר אכל אסור בתקפריס:
 הלכה

כל אלו משמרותי לגלח במעמד בשלא היה לן פנוי, אבל היה לן פנוי לגלח
 והצפור אע"פ שהיה לן פנוי לגלח ולא ילחמו מותרין, של ישרו קרבנותיהם. תנא
 במעמד אוקימנא, אבל שחל שביע של לחיות בשבת ושל הרגל. אנו בריא כדיל
 כדיל כדיל, וזו שביע עולה לו ללא ולכאן, ורשבת הוא אנוס הוא לסיק מכל
 דל כדנן ברי. נתן ממי. כנזן דשמי ליה משמרתו בעול ברי. ופסוטיה היא. מ"ר
 מי פקד ששמי ימי אכל ויהי לו מה אחר וכן בעול ברי אכל ויהי לו מה
 מיקל בתער, ומכבס כסותו כמים, ואמר רב חסדא, נועל שער בתער, ולא בתקפריס
 בנזל ויהי בחור. אלא אמרנא אבל אסור בתקפריס. של שם ששמי לגלח במעמד,
 וזו ימי בחור. לית ליה צפורים במעמד ואבא, אסיקנא בשמאל אסור הלחאת כדברי
 רבי

מסורת הש"ס

(א) תגיה ה: נדרים: ו: ע"ש
 סוטה: מז: (ב) לקח יע:
 (ג) לעיל טז: פסחים ד:
 ע"ש"ג: (ד) סוטה נה:
 (ה) לעיל יד: תוספתא פ"ב:
 (ו) תענית יג: (ז) לעיל טו:
 (ח) תוספתא פ"ב:
 (ט) שו"ך לע"א: י: רש"א:
 (י) נדר מז: (י) גי' רש"א:
 מים: (מ) ע"ש ד"א ריב"ל:

הגהות הב"ח

(6) ה"ש ד"ה שלט תסור
 כי לל"ט ענין קמו כגל דאי
 כחשתי:
 (7) אסא (אסארינ) לה
 חסד' תס' ו' וזמ' ט' לזל
 ולתנא דידן לא שרינן
 דלא מן כחשתי' כי
 לזכר' ו' לזכר' ולא
 שריטא ליה דאינו
 מוגלח חלל' מן לה:
 (8) ד"ה ושמאל' כי ותקט'
 השם תרמי' למה כי ה"ש
 קטאש' דרתי' כזה ל' ויזל
 דאיצטריך הכא:

גליון הש"ס

תנוס' ר"ח ותנא דידן וכו'
דאיבא לשימור תנא
ושייר. עיין שנת דף עה
ע"ב תוספות ד"ה חסר
לחת וכתובות דפ"ג
תוספות ד"ה ועל הסתית:

מוסף רש"י

[illegible]

נו חננאל (המש)

[illegible]

א גילתו, אסורין. והגוי
בל והבהן מותרין לגלח
אבא שאל דאמר מקצת
במועד. ותנא דירן סבר
הגוי אבליז זה אחר זה,
מת אחר, הכביד שערו,
מכבס במים לבדם, ולא
אסור ליטול צפרנים,
ל באבל. דאמר שמואל